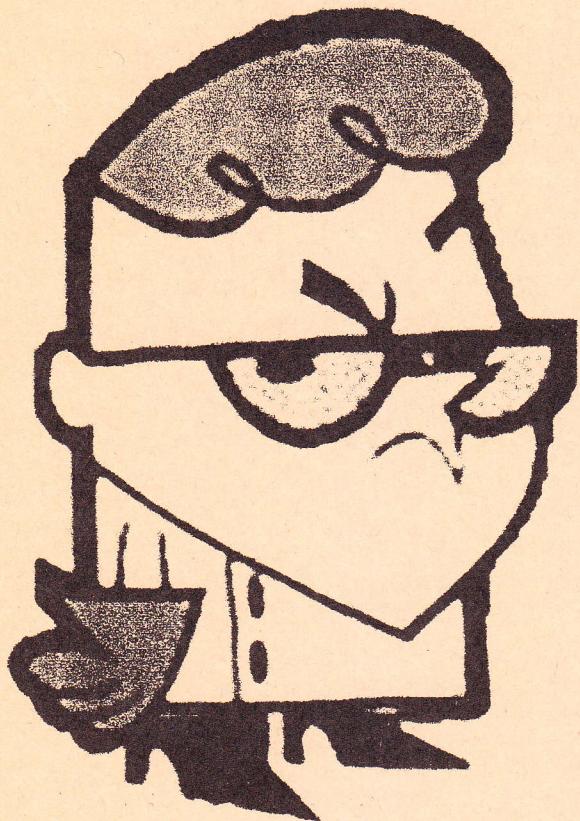

mladika@guest.arnes.si

Mladika

številka 3, leto 2000

1999/

Ml^odika

Kazalo

- * Na mestu Uvoda
- * Strip: Mega Pifl 2
 - * Pisma bralcev
- * Strip: Kema Vs Arthur
 - * Proza in poezija
- * Strip: Glazba Vs Arthur
- * Ali si hudoben človek?
 - * Dnevnik zaljubljenca
- * Strip: Dojča Vs Arthur
 - * Vsega so krivi starsi
- * Likovna Vs Arthur
 - * Heavy Kofi
 - * Politična kolumna
- * Strip: Soca Vs Arthur
 - * Glashena scena
- * Strip: Tela Vs Arthur

Mladika

Na mestu uvoda

Evo... in končno je pred vami še tretja in hkrati tudi zadnja številka Mladike v letošnjem šolskem letu. Ne zdi se mi potrebno na dolgo in široko razpravljati, kako smo se vsi člani celo leto trudili in si prizadevali, da bi bila Mladika pri vas zaželjena in tudi kolikor se da zanimiva, saj močno upam, da ste do tega spoznanja prišli vsaj nekateri izmed vas, ko ste jo v nekaj minutah preleteli oz. ko ste s srcem in dušo prebrali sleherno vrstico.

Nihče od nas ne bo zanikal, da smo imeli nekaj manjših zapletov, a vztrajnost in nekaj volje sta naredila svoje. In ob tem bi se rada v imenu celotnega uredništva zahvalila vsem, ki so po svojih močeh sodelovali in zalagali naš nabiralnik s svojimi prispevki. Nenazadnje, hvala Vam, gospa Gliha, ki ste nas s trdnimi živci pripeljali do te številke Mladike.

Vse (zaenkrat še, opa!) »nečlane« pa bi rada povabila, da se nam drugo leto pridružijo v največjem možnem številu in tako postanejo častni in sploh najpomembnejši člani v Mladika team-u.

Cherto? Cherto!

P.S. Seveda pa nismo pozabili nate, draga sestra od Johnnya Brava, ki si nas tokrat zelo presenetila z veliko bolj prijaznim pismom... Veseli nas, da smo rešili vsaj nekaj naših nesporazumov in hvala tudi tebi, da si tako aktivno sodelovala in našo Mladiko bogatila s svojimi neizčrpnimi prispevki. Ko bi le bilo več takšnih... dopisnikov pa tudi prispevkov...

Gl. Urednica

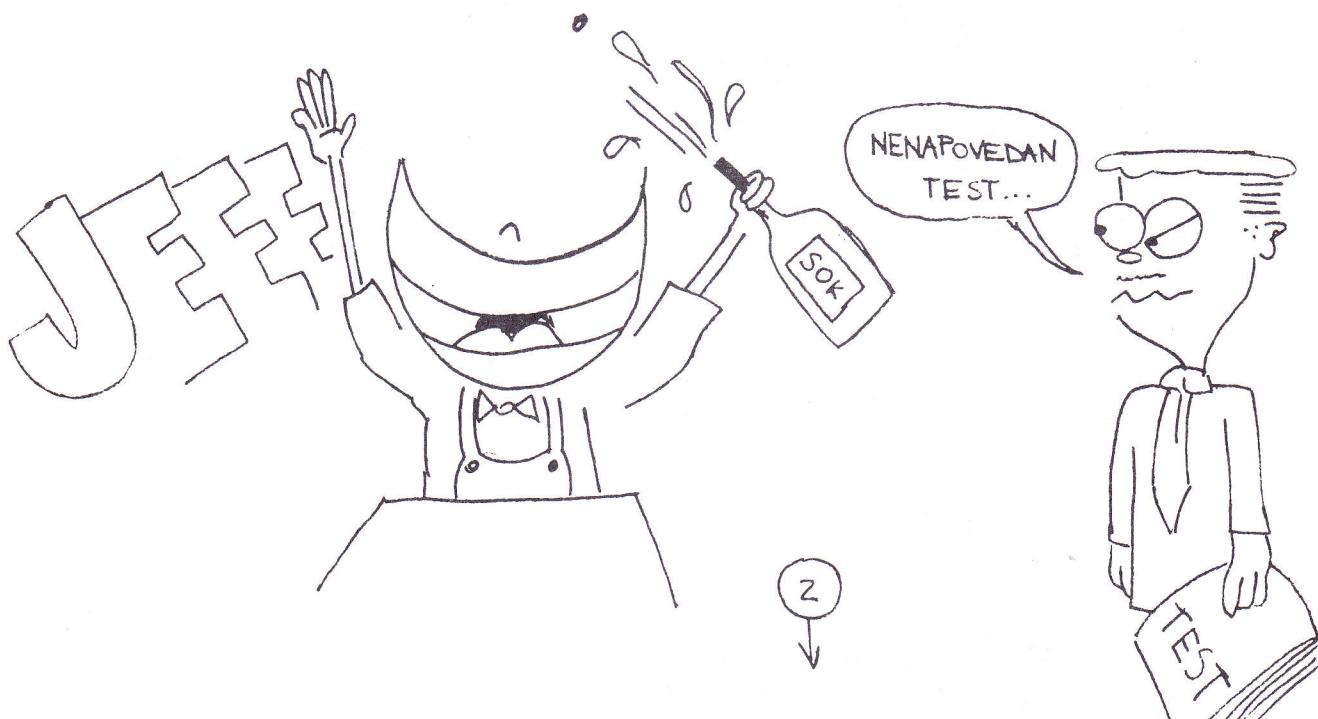
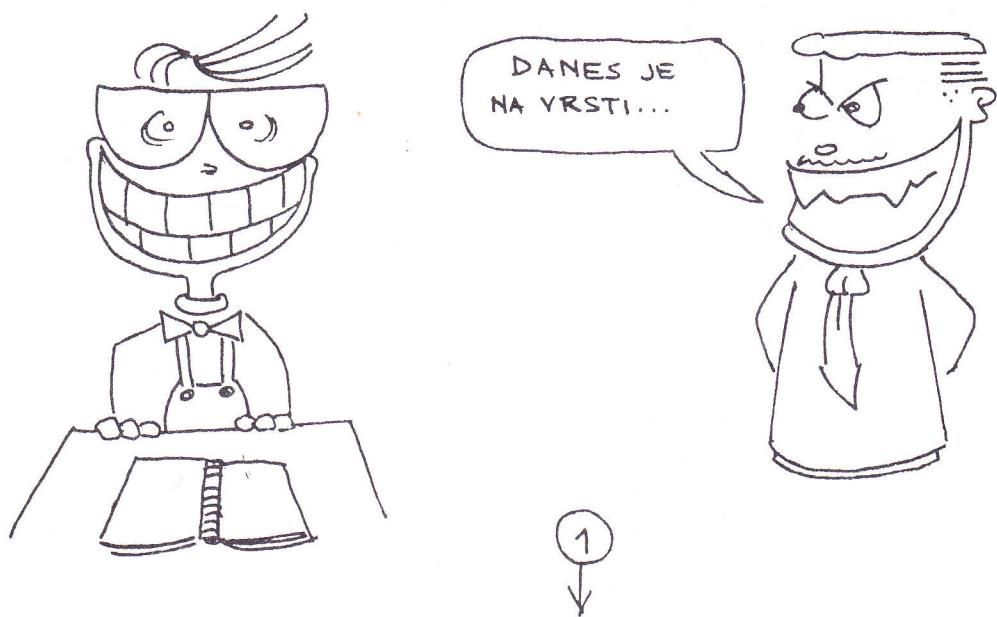
P.P.S. Vsi »computer literate« ljudeki na Ledini, ki ste si vedno želeti pisati za Mladiko, a se vam je zdel nabiralnik »počasen«, oz. vam je bilo škoda listov, disket, cdromov, dvdjev in podobnih bedarij, ki ste jih morali tlačiti v nabiralnik... Ponosno objavljam, da ima po novem tudi Mladika svoj e-mail naslov!!!! VSE svoje prispevke prosimo(!) pošiljajte na e-mail... Prihranili nam(mi) boste veliko muk :) Torej... e-mail: mladika@guest.arnes.si

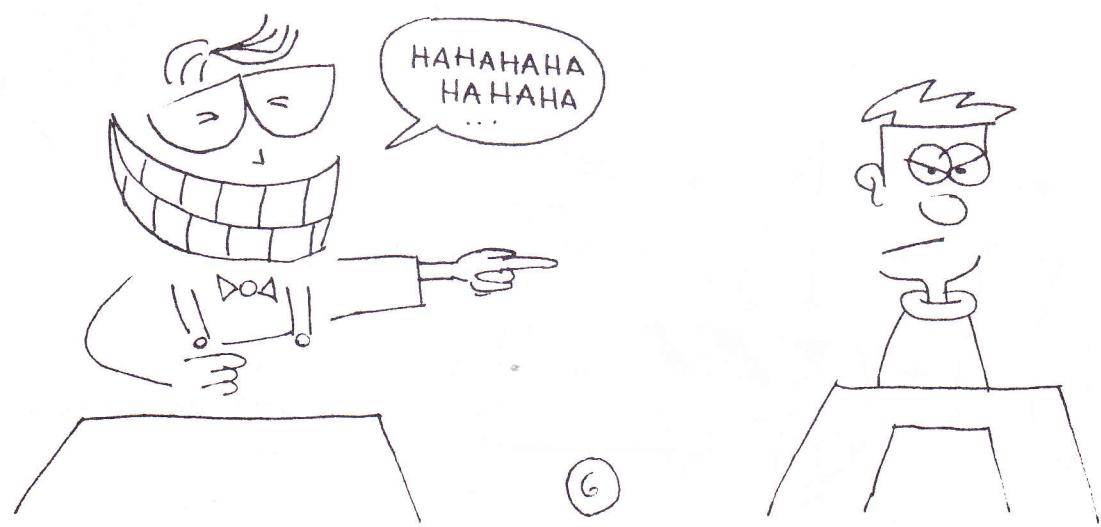
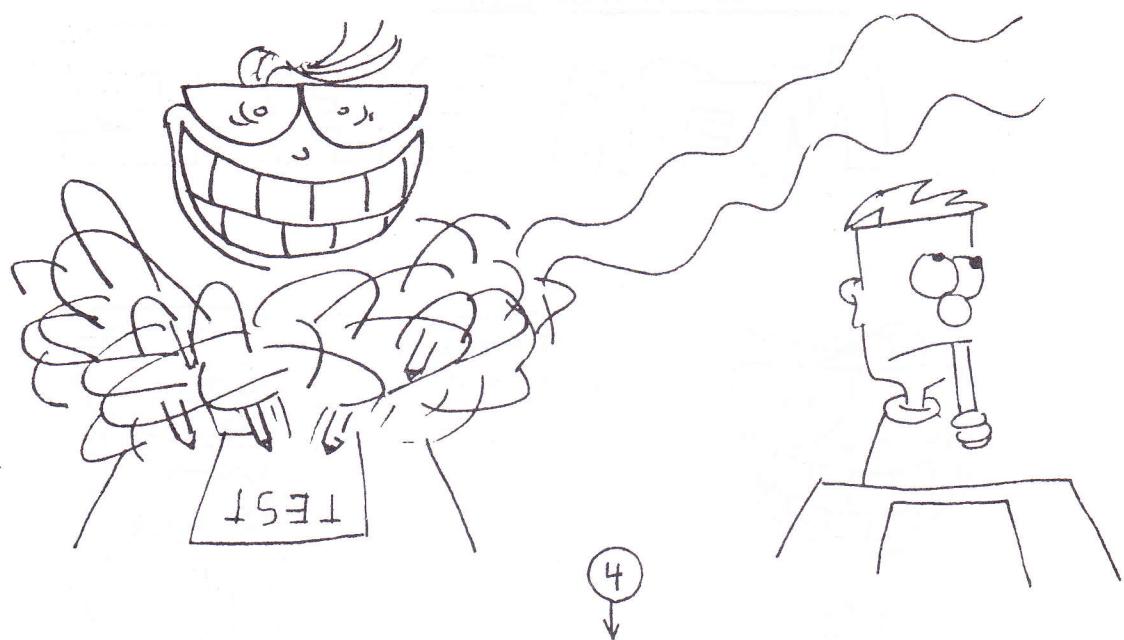
P.P.P.S. Sestra od Johhnya Brava: Upam, da se ne boš razjezila... Ampak kot tehničnega urednika me srce zaboli, ko vidim, da nekdo piše "fond" namesto "font" :) Aja... BTW... VSI(!!!) texti v prejšnji mladiki so bili pisani v fontu Verdana, size 12, alignment Justify... Pa še nekaj... Opravičujem se ti, ker zraven tvojega podpisa ni slikce, ampak je mladikin skener (ponovno) odrekel poslušnost...

Tehnični urednik

PIFLI IN ACTION:

MEGA PIFL 2

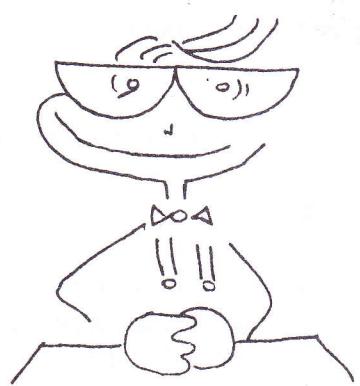

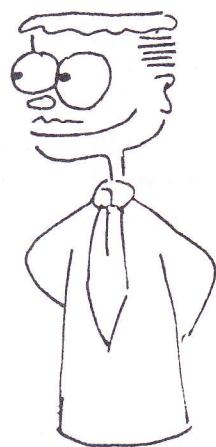
... IN SIMON
TI SI PISAL ...

⑦ ↓

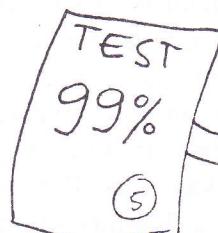
TO SEM
SI VEDNO
ŽELEL RECI
.....

⑧

99 PROCENTOV
!!!

THE 9 END

Arthur
2000

Mladika

Pisma bralcev

Draga raspi... Sestra od Johnny Brava

Preljuba moja draga avtorica ekstremno zanimivega (pa čeprav »razmesarjenega«) članka Živeti s profesorjem.

Res mi je žal, ker ti Mladika ni objavila članka v celoti, kajti tvoje razmišljanje je, verjemi, vsem seglo do srca. Tudi tvoja ofenziva in kritiziranje prav vseh in vsega, ki pišemo in kar pišemo za Mladiko, je res ganljivo. S tem si samo še bolj očitno pokazal pravi jaz, čeprav si sama svojo trditev, da si ena narcisoidka, ki je tako navdušena nad svojimi umotvori, da je zdaj, ko niso objavljeni, čisto »paf«, negirala. Ne, to je samo krinka. Ja dejstvo je, saj je nekako logično, da nea oseba ne more zaseseti cele Mladike, pa čeprav si to še tako iskreno želi. Prostor mora biti tudi še za duhovito Dr ČBelco in Arthurja ter za (te navajam) banalne stvari.

Banalnost je vedno relativna in te zato sprašujem: Kdo si ti, da boš sodila?

Sumim, da si egocentrik in te zato pozivam k prevzemu rubrike Mladikin horoskop. Ne boš verjela, ampak nekateri se moramo potruditi tudi s, t.i. banalnimi stvarmi.

Za tvoj ugled pa bi bilo vseeno bolj prepričljivo, da ostaneš samo pri tistem časopisu, za katerega že pišeš, saj se oseba tvojga kova ne bi smela spuščati na tako nizko raven, kot je ena Mladika.

In še pojasnilo: Oproščam se vsem Ledincem, ki so se »zbunili«, ker v prejšnji Mladiki ni bilo horoskopa. Moja napaka, prepozno sem ga oddala gl. urednici. Kar pa še ne pomeni, da ga naslednjč ne bo.

Pozdravček, Alícia

En miroljubjen HOJLA, vam želim!

Moram reči, da sem vesela, da ste me vzueli tako resno in mi (na,) vse razložili. Moram tudi priznati, da sem kritiko napisala v efektu ampak, očitno je kritika padla na plodna tla (ker ta številka je veliko boljša! – in, ne,... ne lezem vam v rit, ampak poročam tudi odziv nekaterih drugih dijakov, ki sobrali moj izvod (in ne vedo kdo sem) in Mladike načeloma, ne kupujejo). V nekaterih stvareh, pa se nismo čisto razumeli. Ni problem v tem, da niste objavili manjkajočih 5 strani članka, ampak 5 strani MATERIALA, ampak to čisto razumem (HVALA BOGU, pravzaprav!), saj sem vam dala le moje predloge, ne pričakujem pa, da boste časopis preimenovali kar: Opus Sestre od Johnya Brava.

Vem, da ima Mladika, kot še marsikatera druga prostovoljna dejavnost na tej šoli, nenehne probleme – žal. Od tega, da moraš sodeključe iskati z lučjo pri belem dnevnu, da moraš tiste, ki bodo potem stvari dejansko tudi izvedli (do predpisanega roka!) skoraj prositi na kolenih (prosim, vsi ta' pridni ste izvzeti!) in končno, da šola nima (ali pa ji ne zdi stvar prioritetna) denarnih sredstev. Vem, da je težko najti dijake (razen tistih, ki to delajo/mo iz čistega veselja), ki bi prostovoljno in to brez »plačila« oz. »obresti« delali nekaj, kar se (vsaj uradno) ne upošteva niti pri ocenah niti pri uspehu in je odvisno le od morebitne dobre volje profesorjev, če tidajo kak plus. Ravno zato tudi ostajam pod psevdonimom, ker se nočem izpostavljati kritikam, da komurkoli lezem v rit, poleg tega, je tako lažje, predvsem pa brez posledic, napisati kako resnico ali iskrenost več! Ker sem že sodelovala na kaki dejavnostinaše šole, sem žal ugotovila, da je idealiziranje dijakov, brez pomena, in vem, da včasih kaj zmanjka, pa ni tam kot treba, pa kdo se še zmoti in zabluzi, pa ti pismeno teži kr'

Mladička

ena, k se kliče Sestra od Johhnya Brava, in prav tukaj je vzrok, da jaz napišem več idej, s katerimi razpolagate vi. Morebiti ne bi bilo slabo, da objavite, do koliko besed naj članki obsegajo in jih ob morebitni cenzuri, tudi označite za cenzurirane.

Če mi je kdo zameril, se mu opravičujem, ampak bilo je pač res (ni bilo mišljeno kot napad na posameznika, kaj šele poniževanje »celega oddelka«, ki se trudi v uredništvu), vseeno sicer mislim, da bi bilo bolje, če bi pisali v manjšem fondu (12, recimo – ker ledinci kolikor – toliko niso (tako zelo) slabovidni!) in bi marsikateri članek, še lahko prišel zraven. Vem tudi, da more vse dobljene umotvore nekdo repitpkati, to pa razumem, da je šmoren delat' in da pride tudi do človeških napak(ic) (ampak članke pa vseeno lahko malce bolj prekontrulirate). Saj možno, da ni bilo nič slabega mišljeno, samo izpadlo je pa neumno – me veseli da se strinjam v tem!

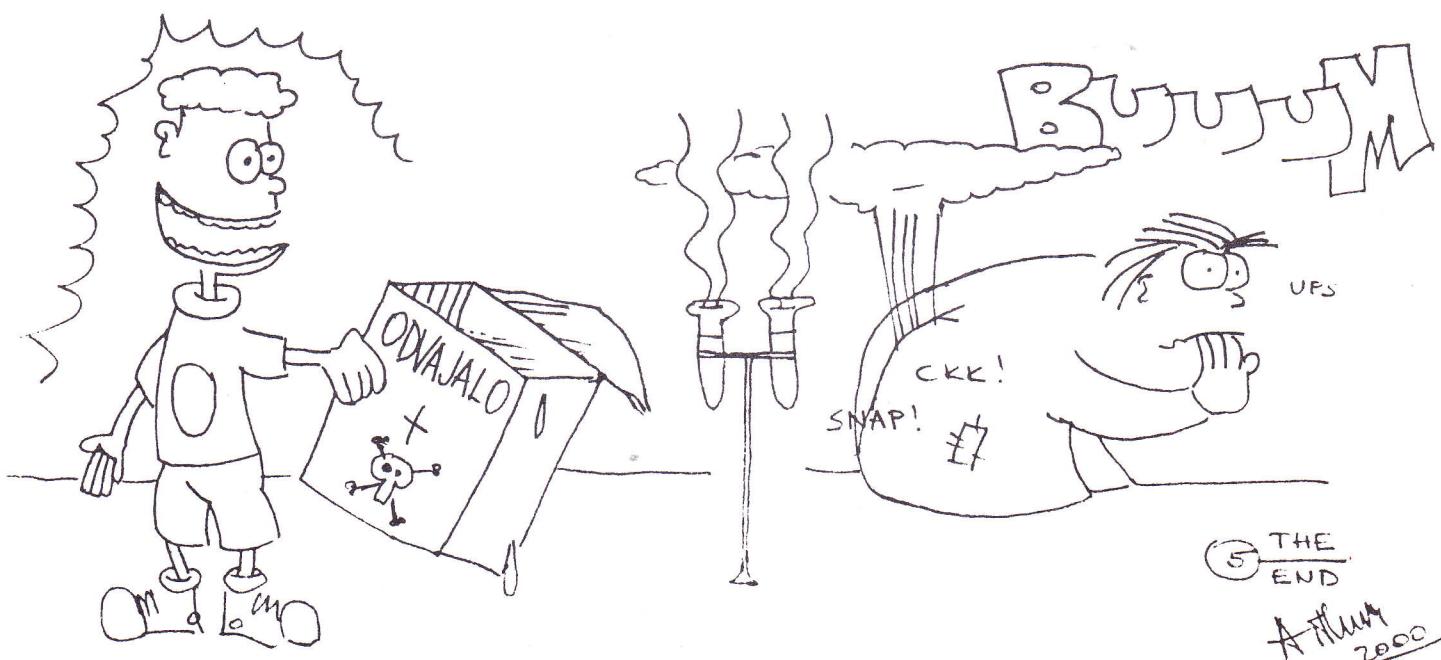
Kar se tiče mojega računalnika, ne bom trdila da ni glup,, ker je blond v zanju upravljanja, pač, njegova lastnica, ampak vseeno bom od zdaj najprej »sprintane« članke še bolj natančno pregledala in jih fotokopirala, preden jih oddam, tako da, se opravičujem in mislim, da bi bilo v bistvu zelo zanimivo, če bi bili kar telepatsko povezani. Ni mi sočer čisto jasno o katerem odstavku govorite, ker je bilo pred tistim, kar ste objavili kakih pet, ampak OK., če vi pravite, da je bila napaka moja, bo že držalo. Se opravičujem.

Osebno se ne bom nič zglaševala, ker se ne mislim kregati (saj sem v uredničinem pisanje zaznala nekaj sovražnosti, ampak OK) in tudi nimam kaj več kritizirati. Konec koncev tudi sama kupujem Mladiko in pišem vanjo (če bi bila tako slaba in oh in sploh neumna, kot pravite, da mislim, da je, definitivno ne bi sodelovala!). Ne boste verjeli, to celo počnem z veseljem in mi ni vseeno, ker mi je ta Ledina, čez katero se ves čas pritožujem(o), pljuvam(o), kritiziram(o) in oh in sploh imam(o) nekaj čez njo, zrasla k srcu. Dejansko, mi je postala všeč (PS.: vsi nadrejeni, uživajte v trenutku, ker se pohvala iz principa, ne bo več pojavljala v mojem pisanju; in prav tako, bom kakršnekoli »obtožbe«, da imam Ledino rada odločno in prisego zanikala!!)

PS.: Prof. Gliha! Hvala lepa za kompliment (ki mi veliko pomeni) in veliko lepih želja.

Sestra od Johhnya Brava

KEMA VS ARTHUR

Ml^odička

Proza in poezija

Contra circolazione del sangue

Oder! Aplavz za vzpodbudo. Hvala, hvala. Spet igram. In žametna zavesa mojega življenja neslišno pada. Bum! V tej tragediji imam monolog. Smeħ. Samo še jaz sem in en kup čudnih osladnih fac, ki me gledajo, tako da mižijo. Ja, vsi so zadete pošasti in grabijo po meni. Smet sem, pa kaj. Jebe se mi za njih. Pa sploh ne dojamejo. Ljudstvo! Imam dvorezen meč in tu ni rešene rešitve. Hočem aplavz! Hvala!

Igra teče dalje. Občutek nesmrtnosti je prenapolnjen s praznino. Bleda podoba me vztrajno zasleduje in se mi reži. V tem šitu sem sama in padec vanj je zadetek v polno, da se iz njega nočem pobrati. Imam pravico smiliti se sama sebi.

Tišina. Kaj je smrt? Pot domov.

Drek sem in v drek se povrnem. A m e n

Alicia

Pangalactica

Radi bi stal gol v očesu orkana.
Rad bi, da mi tisoč vetrov mrši lase.
Radi bi utonil težo nebesnih voda.

Rad bi dihal zrak nasičen z močjo strel.
Rad bi se kopal v siju gorečih smeti.

Rad bi, da mi v očeh odseva svetloba tisočerih sonc.
In da mi v ušesih buči mogočen krik oceanov.

P.S. – Pangalactica ni original, ker smo ga žal izgubili in pozabili, avtor pa nam (še) ni znan

Alicia

Egocentrizem

Energijo svojo vlagam vase,
Gledam sebe in dajem lepe stvari nase,
Okrog mene svet sem le jaz,
Cela družba le moj je odraz,
Eleganca moja preseneča svet;
Nakupi si časopisov, da boš videl mene spet,
Tebe sploh ni, ker meni mene zavidajo vsi.
Rečem ti, da spelji se in uslugo naredi mi.
Ignoriram vse, kar nisem jaz.
Zanimaš me ne tvoj obraz!
Ego moj je višja oblika mene,
Mirno torej lahko pogrešam tebe, ker morem živeti le za sebe.

Sestra od Johsinya Brava

Ml~~č~~dika

Antiatum

Kaj? Že spet ti! Človek z neumnim praznim pogledom, ki se ubada s pojavom mrka. Pa kaj potem, če bežim. Si slep? Ne vidiš mojih paranoj? Si gluh? Ne slišiš, kako krik reže tišino in... Ali nimaš srca? Jaz zase ne vem. Praznina udarja na psiho. In sem robot v monotonosti, se že izgubljam. Potrebujem spremembe. Hočem iskati in odkriti smisel te igre mačke z mišjo. Prav?

Alicia

Dnevnik ledincana

I. SEPTEMBER 2000

Pozdravljen dragi dnevnik ! Danes je moj prvi dan na gimnaziji Ledina. Učitelji so pravi bedniki in že vidim da se ne bomo razumeli. Sploh ne razumejo humorja...Kot da bi res pojedel nalivnik? Ali pa to da ne smemo igrati tenisa na hodniku? Že imam pomisleke glede šole...

2. SEPTEMBER

Hura! Že sem dobil prvi ukor. Človek mora urinirati le na stranišču? Kr 'neki .

3. SEPTEMBER

Danes sem pa dobil že prvi šut. Vprašan sem bil za kazen, ker sem pljunil na učitelja. Že postajam pravi Ledinčan.

4. SEPTEMBER

Drugi ukor. Še eden me pokliče fazan in tokrat ga zares ubijem.

5. SEPTEMBER

No, ubil ga pač nisem, ampak to noč bo pa prespal na kliniki. Ukor pa sem dobil kar že od ravnatelja. Kaj pa ukor podravnatelja? Kateri bedni sistem! No vsaj petek je. Za menoj je dokaj uspešen teden.

8. SEPTEMBER

To ni res ! Ma jaz se bom kar prepisal na Bežigrad. Grafiti so prepovedani? Od kdaj? Kar eno pogodbo sem moral podpisati... in to s starši? Ja vem, bolno kajne? Baje da samo še eno neopravičeno uro in letim. Kako grdo so me pogledali ko sem vprašal kam letim.

9. SEPTEMBER

Aha... iz šole !!!

25. SEPTEMBER

Šola dela svoje. Ne morem pisati vsak dan. Pretvarjam se v povprečneža...boleč proces

6. OKTOBER

Danes sem se za las izmuznil varnostniku...še dobro da sem imel masko na glavi, si vsaj tokrat ne bom barval las.

10. OKTOBER

Ne, ne to je nemogoče... Ni res , ne verjamem ne, ne in ne

Mladika

II. OKTOBER

NE! RES JE! Moja mama uči na Ledini... kako da tega nisem vedel že prej? Od sedaj naprej jo bom začel poslušati.

I7. OKTOBER

Hm, to ima kar nekaj privilegijev ... med urami lahko preklinjam, lahko jo kličem mama in... in ... to je približno vse.

I8. OKTOBER

Kako me lahko lastna mama vrže iz šole ? No, saj sem si vedno želel na Bežigrad... ampak a ni tam moj oče?

XXX

Ti & Jaz = Midva

Jaz:

Ti si ena seksi žval,
Zarad' tebe, mi še dan's šumi v glav'.
Daj te roke, na moje boke,
Daj to glv'co na srce.
Mils'l'm da ti je čist' jasn',
Da jaz srčno ljubim te.

Ti:

Ti si ena super mačka,
Zarad' tebe mam' še danes mačka.
Tvoja koža je kot med;
daj povej mi,
kdaj te bom lahko polizal spet.

Jaz:

Kadar rekel boš bom tle',
Ker tebe ljubim le,
Ti povej mi še nazaj,
Če imas sploh rad me kaj.

Ti:

Jaz tud' tebe ljubim z'lo,
Ti si moje nebesno telo,
Ti si moja dekl'ca,
Zate bi nabral cel kup zvezda.

Jaz:

Ok, zvezde ti gori pust',
Da ne boš vesolju trgal jih od ust.
Ti samo zaupi mi
In glej iskreno mi v oči.

Mladička

Ti.

Ti si moja Venera,
Moja duša bi vedno s twojo b'la;
Ti si moja ljubica,
zate bi gol'fal boga.

Jaz:

Ti p'r miru pust' boga,
Ker jaz večno sama bom bila;
Glej, da ga ne razjeziš;
Če ne bo on tebe meni vzel,
Glej, da me ne zapustiš!

Ti.

Ne, ne boš ti n'kl' sama b'la,
Saj pred vrati te čaka fantov cela legija.
Jaz le skromen sem fantič,
Ki premore le en Yugič.

Jaz:

Toti Yugič super gre,
Važn' kdo moj princ za volanom je.
Jaz tebe rada 'mam zelo,
Ko šljivi bleferjev legijo.

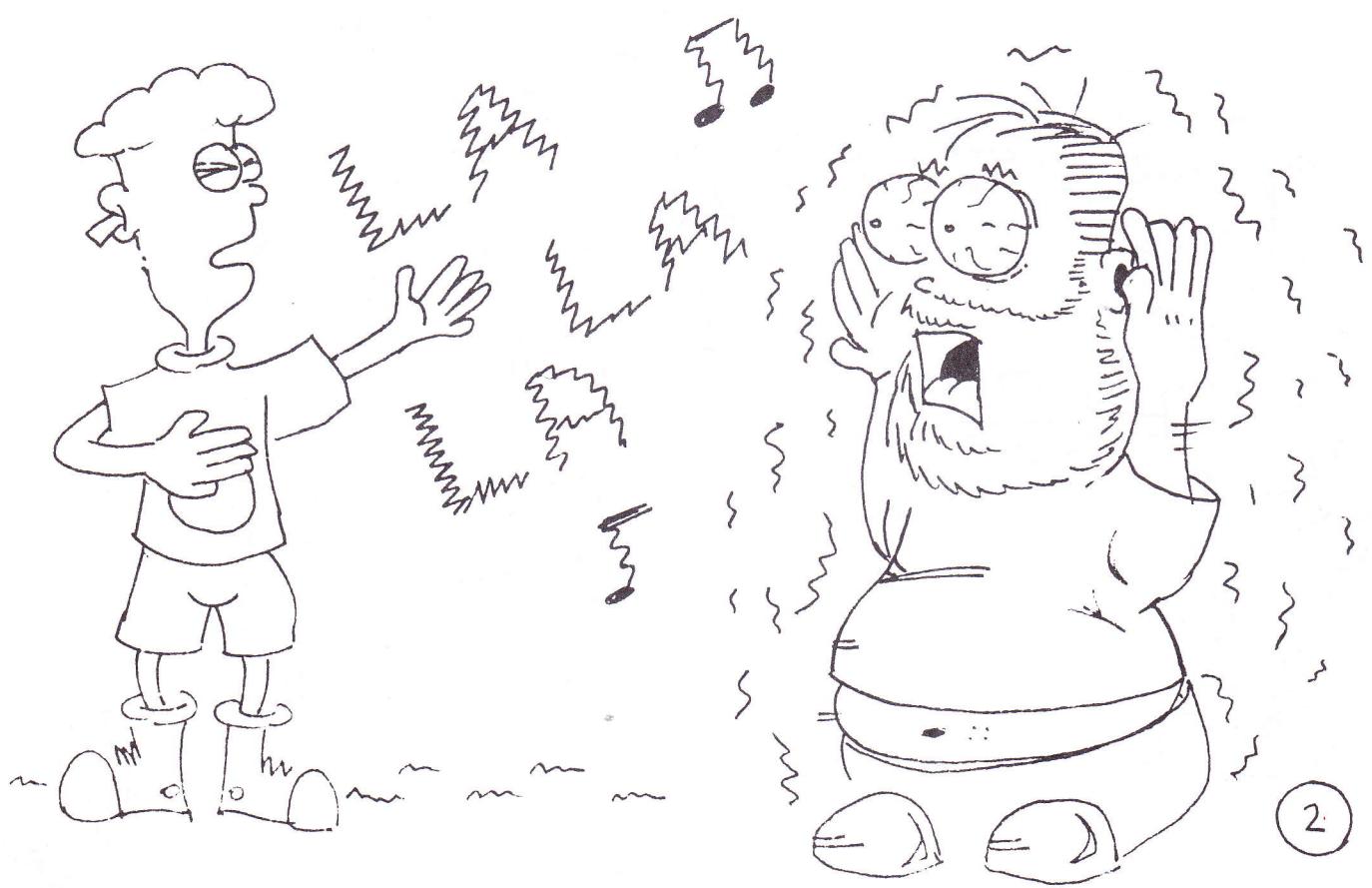
Sestra od Johlinya Brava

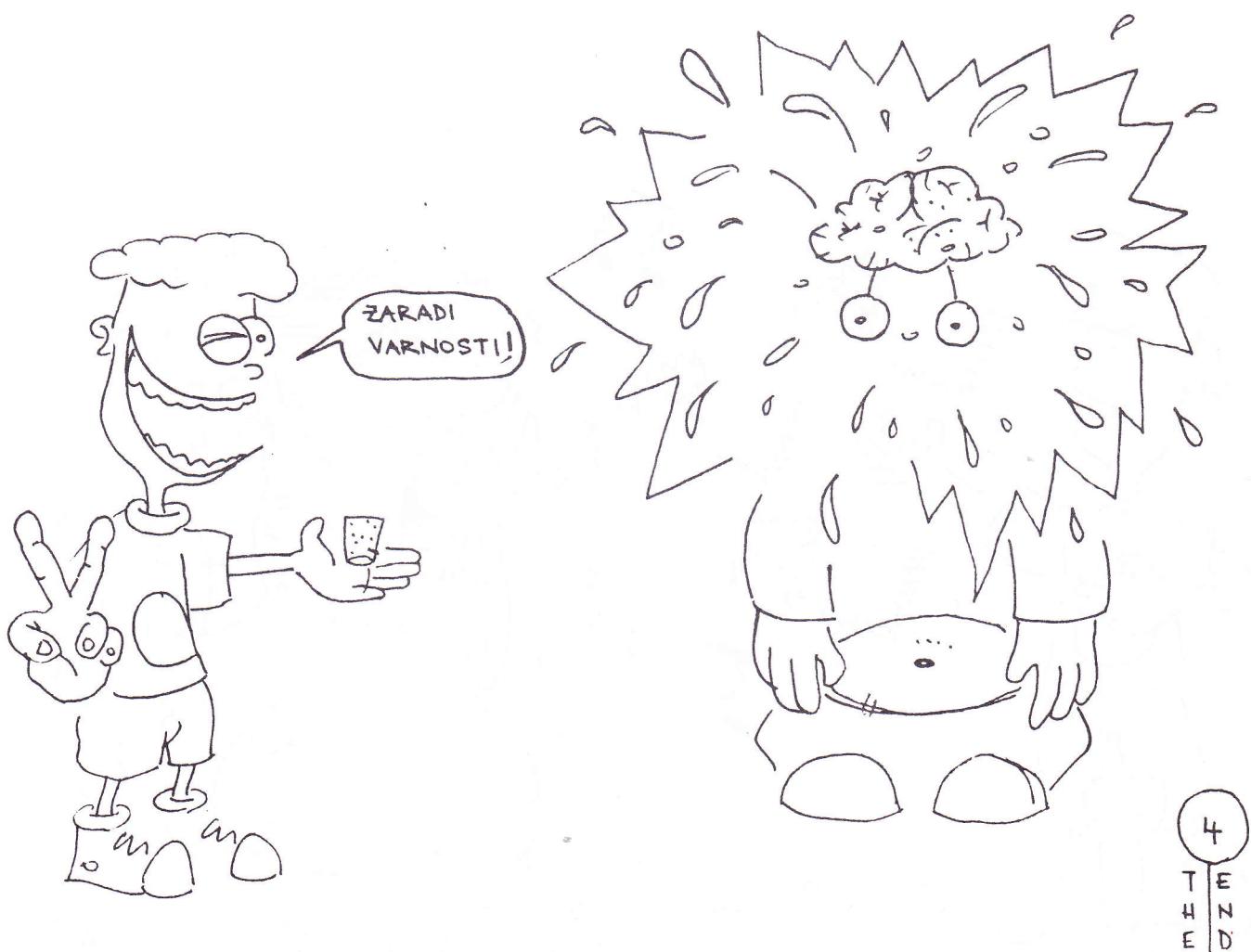
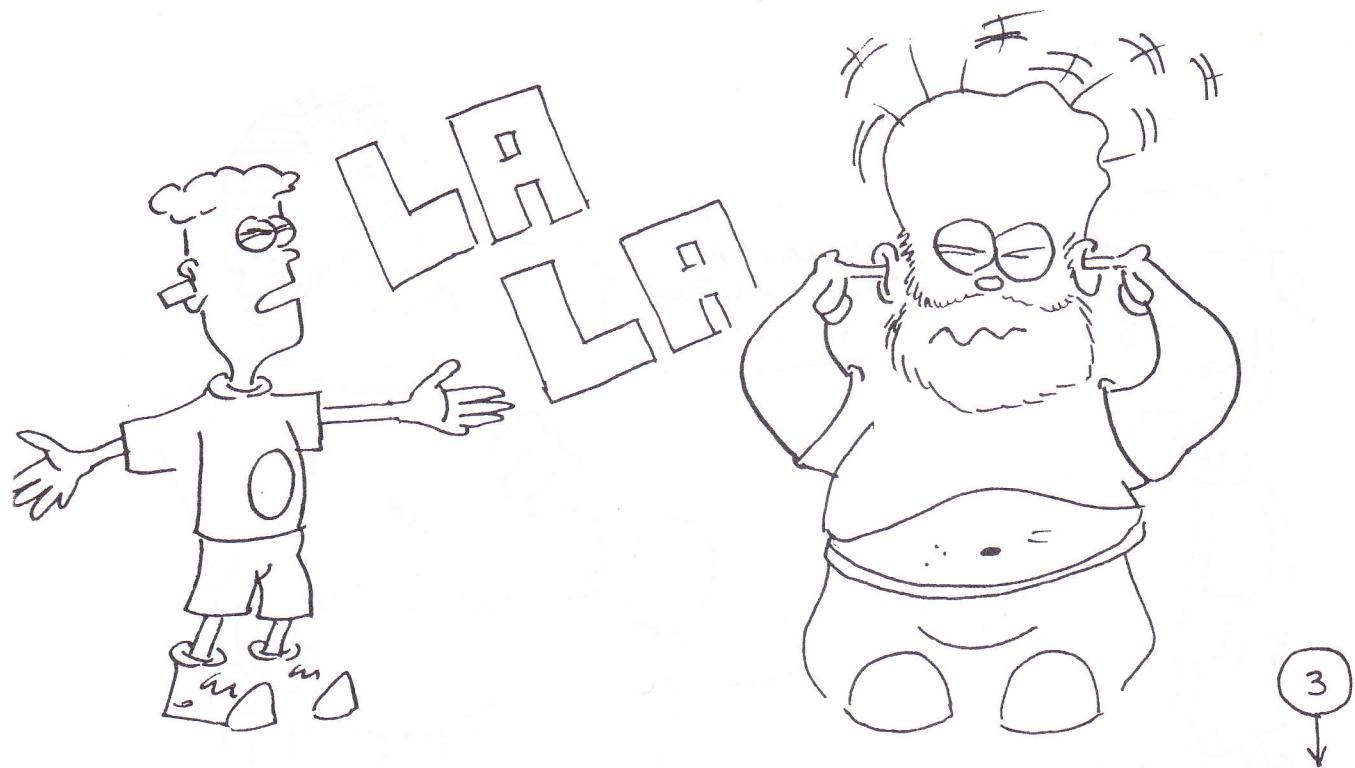
Vorurteile über Blondinen und Polizisten

Viele Leute haben viele Vorurteile über Blondinen und Polizisten. Sie kennen viele Witze über Blondinen und Polizisten. Die beiden Gruppen sollen dumm sein. Manchmal sieht man, daß das wirklich so ist. Eines Tages war ich in dem Bus. Dort bin ich mit meinem Freund gewesen und er erzählte mir einen Witz über zwei Polizisten. Das war der Witz, warum zwei Polizisten immer zusammen sein. Weil einer schreiben und der andere lesssen kann. Das ganze Bus lachtete Aber hinten war zwei Polizisten und als sie das gehört haben, kamen sie zu meinem Freund und der erste Polizist sagte dem anderen: «Schreib!» und dann lachtet das ganze Bus noch einmal. Aber dort war auch eine Blondine, die am Ende sagte: Das versteh ich nicht. Also finde die Witze über Blondinen und Polizisten nicht nur Geschichten. Viele Blondinen und Polizisten sind vielleicht wirklich dumm.

Nina

GLAF~~Z~~BA Vs ARTHUR

4
TEND

Kurt
OC

Mladička

Ali si hudoben človek?

1. Kakšen(a) si bil(a) v vrtcu?
 - a. Bil(a) sem glavni/a, vsi so me ubogali in nosili svoje igače od doma
 - b. Imel(a) sem najboljše obložene kruhke, a kaj, ko so jih vedno pojedli drugi
 - c. Bil(a) sem vzgojiteljica desna roka (čeprav sem po naravi levičar/ka)
2. Kaj je nizki udarec?
 - a. Vzrok, zakaj moj prijatelj sedaj hodi bolj na široko
 - b. Umazan trik
 - c. Zmagovalna metoda
3. Med glavnim odmorom je blazna gužva mlajših dijakov za malico. Kaj storiš?
 - a. Lepo se postavim v vrsto, potrežljivo počakam, vmes pa pred seboj spustim še 5 najljubših znancev
 - b. Pograbim prvega malega in se z njegovo glavo prerinem do pulta, saj v hudih časih prezivi le najmočnejši
 - c. Rečem, da se že prej vse plačal(a) in sem prišel(a) hrano samo iskat'
4. Zime je huda. Ali skrbiš za ptice?
 - a. Jasno, tudi ptice potrebujejo hrano, tako kot mi
 - b. Jasno, prav rad(a) jem ptičjo hrano
 - c. Samo če mi jedo iz roke
5. Kaj misliš o domačih živalicah?
 - a. Da so srčkane in jih je lepo pestovati
 - b. Nič nimam proti slastnemu pečenmu zajčku
 - c. Mojemu škorpijonu je ime Ferninand

Točke:

	1.	2.	3.	4.	5.
a)	3	1	0	0	0
b)	0	0	3	2	1
c)	2	3	2	3	2

Rezultati:

0-4 točke

mil deček/deklica si, ki še muhi ne bi storil nič žalega. Ampak previdno: v naši grebatorski-komolčarasti družbi take ljudi navečkrat odrinejo stran. Ali ne bi šel/šla raje na tečaj karateja?

5-9 točk

Na splošno si kar v redu. Imaš pa nekaj izkrivljenih lastnosti, ki se jih moraš znebiti. Nima smisla, da kar naprej prikimavaš in lezeš v rit profesorjem, kajti prej ko slej si boš za to prislužil brco. Postavi se na lastne noge, pa bo vse dobro!

10-13 točk

Hudoben si skoz in skoz! Otrokom jemlješ sladkorčke in si sposojaš denar od babice, čeprav živi samo od majhne pokojnine. Sram te bodi!

Mladička

Dnevnik zaljubljenca

20.5.1999

Že skoraj 7 mesecev (November 1998) je od tega, ko sem jo prvič zagledal. Pokazal mi jo je sošolec 5 minut pred začetkom ure geografije. Naslanjala se je na zid in sevala svojo lepoto. Nisem se je mogel nagledati.

Bila je ljubezen na prvi pogled, žal le z moje strani. Ko je prišel vikend nisem mogel odvrniti misli od nje. Lepše in popolnejše ženske še nisem videl... Takrat sem ugotovil da popolnost obstaja.

Takratna ženska mojih sanj se ne more primerjati z njo, saj ji ni segla niti do kolen. Sedaj pa je Ona prevzela naslov sanjske ženske. Ko je prišel na vrsto zopet ponedeljek sem ves nestrpen čakal, da jo zopet vidim. Razočaralo me je to, da je nisem, temveč šele nekaj dni kasneje. Ko sem se zaupal prijatelju, je tudi sam ugotovil da ima lepe sošolke in se tudi sam začenjal zanimati za eno izmed njih. Nisem mu hotel povedati, da sem zaljubljen, saj bi mi težko verjel in še sam nisem bil popolnoma prepričan. Prijatelj – Svarun mi je pokazal njene sošolke in ugotovil sem, da obiskuje 2. Ž razred.

Svarun je ponujal ževelne njenim sošolkam, načenjal pogovore in sklenjal prijateljstva. Ker sem bil jaz vedno v njegovi družbi, sem jih začel pozdravljati tudi jaz. Nekega dne je vprašal za njo in izvedel sem da ji je ime Nina. To ime mi je rojilo po glavi prav tako kot sedaj. O njej sem se zaupal še dvema sošolcema. Misel na njo me spravlja hkrati v dobro in hkrati v slabo voljo, ker vsakič pridem do zaključka da je moj nedosegljiv cilj.

Nekega dne sem si prepisal njen urnik in številke razredov v katerih ima pouk. To mi je omogočilo pogostejše srečevanje z njo. Iz dneva v dan se mi zdi lepša, čeprav se mi to hkrati zdi nemogoče.

Čeprav nisem ljubitelj smučanja, sem šel na športen dan v Gerlitzen samo zato, da bi jo videl. Naslednji dan sem čakal zunaj razreda ko je prišla Ona mimo z njenimi prijateljicami. Ker je ena izmed njih videla najino zainteresiranost naju je predstavila z njo in Svarunovo simpatijo. Ko sem ji stisnil roko sem mislil da sanjam. Pogovor je tekel o prejšnjem dnevu ki je, kot sem že omenil, bil športen. Ta dan se mi je za večno vtisnil v spomin... Ne mine dan, ne mine ura, da ne bi vsaj enkrat pomislil na njo. Prišel je februar in z njim pustno rajanje. Na šoli je bil temu tudi primeren ples. Ko sem komaj prepričal Svaruna, da gre z menoj, sva prišla z uro zamude. Glasba se je vrtela in ples odvijal, ko sem jo naenkrat zagledal. Plesala je v družbi prijateljic. Izgledala je božansko in celo plesišče je bilo njen. Minevale so ure in večkrat sem jo izgubil zaradi gneče, a ko sem jo zopet našel ni bila več sama... temveč z enim tipom na mizi. V tistem trenutku sem ga hotel ubiti saj ni bil zgolj ples. Stekel sem po solzivec, a me je Svarun prehitel in mi ga vzel. Pokvarilo mi je cel večer in še cel teden sem se počutil slabo. Kljub temu je nisem nehal ljubiti. Spraševal sem prijatelja za nasvet kaj storiti in on mi je svetoval, da vzpostavim stik z njo (kot da tega nisem vedel že prej). Čeprav me je ustraševal z raznimi ultimati je bil strah pred njo močnejši.

Še danes ne vem njenega priimka, njene točne starosti, kje stanuje, ali ima fanta, ali ima grajo, kje je obiskovala osnovno šolo... vem le to da je neznosno prelepa ima rdeče lase, popolno postavo obiskuje 2.Ž razred in nosi ime – Nina.

25.5.1999

Danes sem kljub temu, da sem (po občutku) pisal biologijo porazno, dokaj vesel saj sem jo gledal cel odmor, ko je klepetala s prijateljico. Vsi me opogumljajo naj kaj storim, a kaj ko jo zagledam zamrznem in ne morem ničesar izustiti. Bila je celo omenjena po objavi, a sem zaradi klepetanja sošolcev, preslišal njen priimek.

Ml~~č~~dika

4.6.1999

Danes bi moral biti najboljši dan saj sem vendar zaključil razred brez popravnega izpita.
Vendar ni bil...

Videl sem jo zadnjič v tem letu...

20.9.1999

Novo šolsko leto se je začelo in jaz sem mislil da je prvi letnik težak. Nina si je pobarvala lase tako da še bolj žari in seva svojo lepoto. Zvedel sem za njen priimek. Prav tako sem zvedel za njene bivše fante in sedanjega.

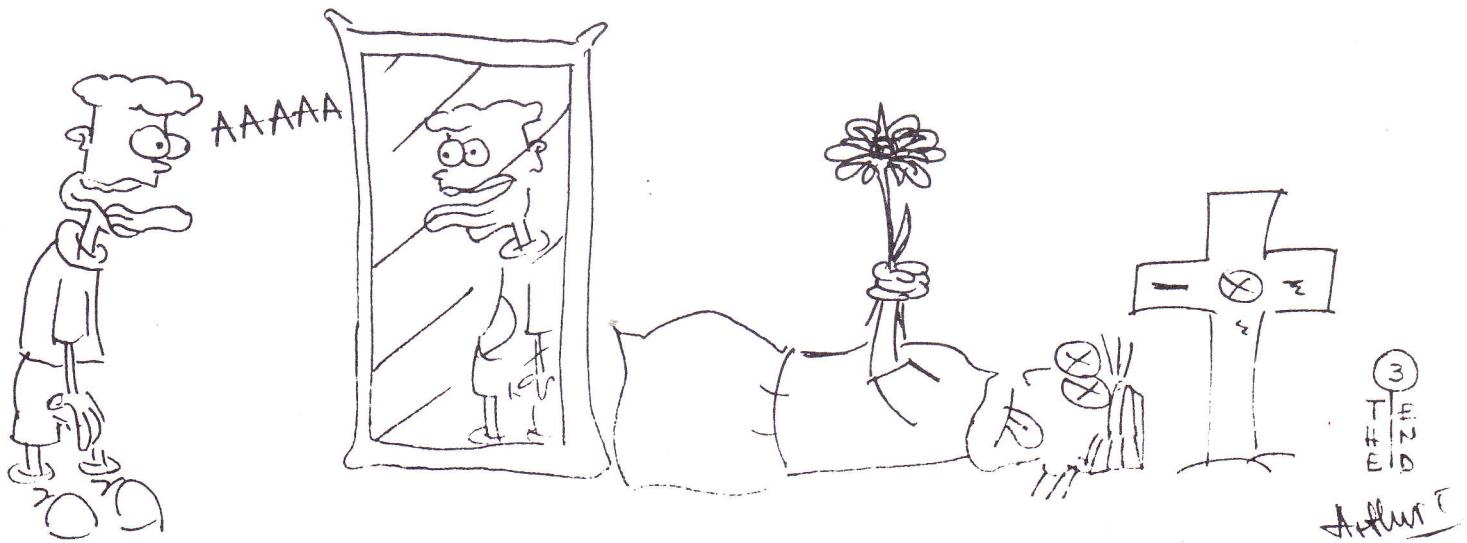
Od mene je starejša le 98 dni in je zelo perspektivna plesalka. O njej vem sedaj veliko več kot si misli, morda še preveč.

15.3.1999

Znorel bom, utrgalo se mi bo... vedno več, namesto vedno manj mislim nanjo... a kar je še huje... pri njej nimam možnosti saj ima fanta že 10 mesecev. Znorel bom... nič ne morem. Sovražim se. A kar me še bolj razjeda, je to da je zaljubljena vanj. Plesi so vedno bolj žalostni na pogled, ko je z njim. A vendar sem slišal, da on ne čuti tako do nje...

Zakaj se to dogaja meni... sedaj ne morem niti drugje iskati deklet, saj vsi že vedo, da mi je le ona všeč.

DOJČA VS ARTHUR

Mledika

Vsega so krivi starsi oz. kje je stvar se OK!

Ni lešega, kot teden govorilnih ur in sestankov za starše. Gotovo jih imamo prav vsi najrajši (NOT!). Stvar se vedno že začne stresno z maminimi in oškovimi vprašanji v prvem tednu septembra, kdaj da bo kak roditeljski sestanek. Začenja se obred, ko jima moraš razložiti, kako se takše stvari ne morejo dogajati že v prvem tednu, ampak tle je še vse OK.

Čez čas le pride razrednikov oznanilo, da morajo obvezno priti vsi starši v šolo na zmenek oz. sestanek, ker se bodo dogovarjali o pomembnih stvareh, kar sicer ni res, ampak tle je še vse OK.

No in potem nastopi dan sestanka, kjer so že zjutraj profesorji vsi zateženi, ker bodo morali spet (kot da se to dogaja zelo pogosto) ostati v šoli vsaj do 18 00 ure, ampak tle je tud' še vse OK.

Nastopi sestanek, na katerem ob predpisani uri sedijo trije pripadniki starševske sorte, v toku 10 minut pa se jih nakaplja še tistih 7 ostalih, ampak tle je še vse OK.

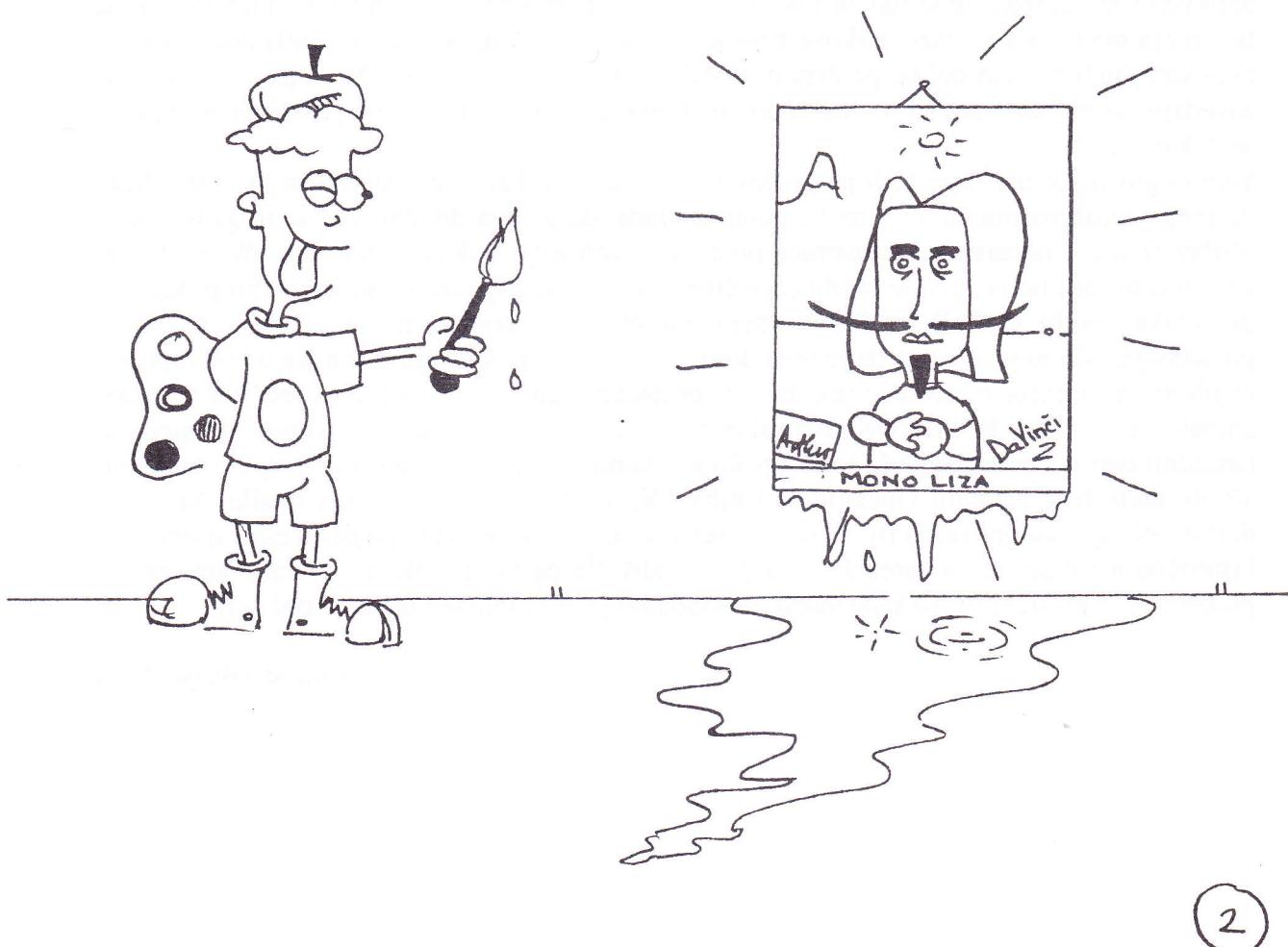
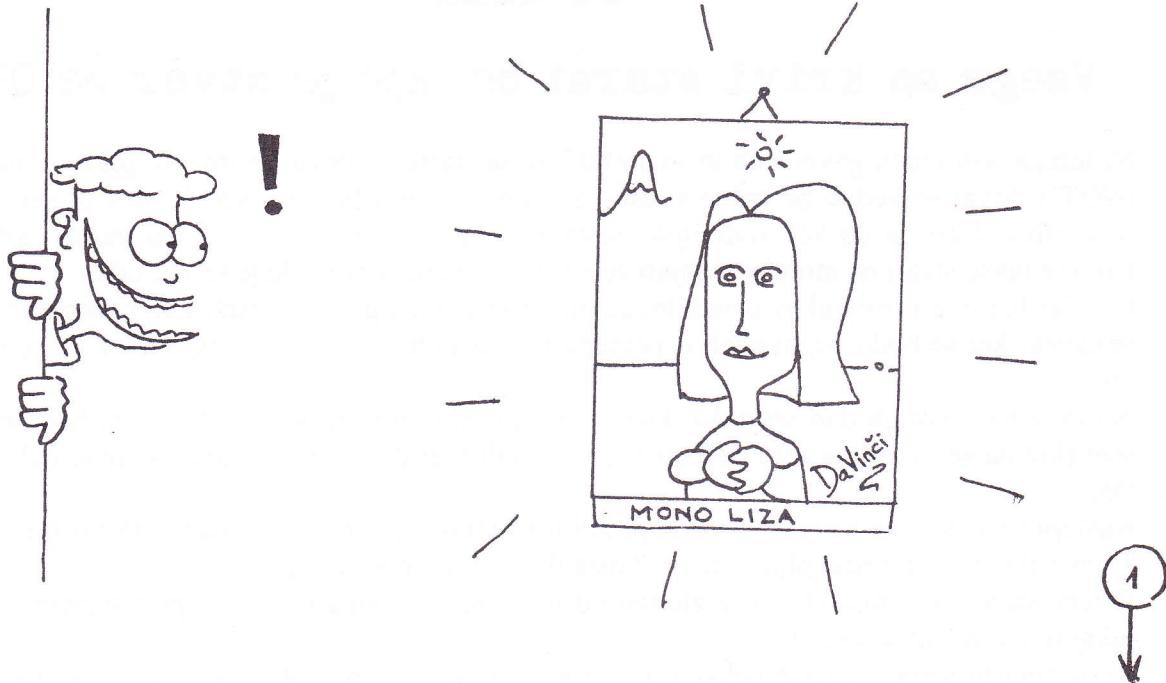
Potem začne razrednik strašiti z zlobno odsotnostjo od pouka in slabim povprečjem, ampak tukaj tud' zuna bit še vse OK.

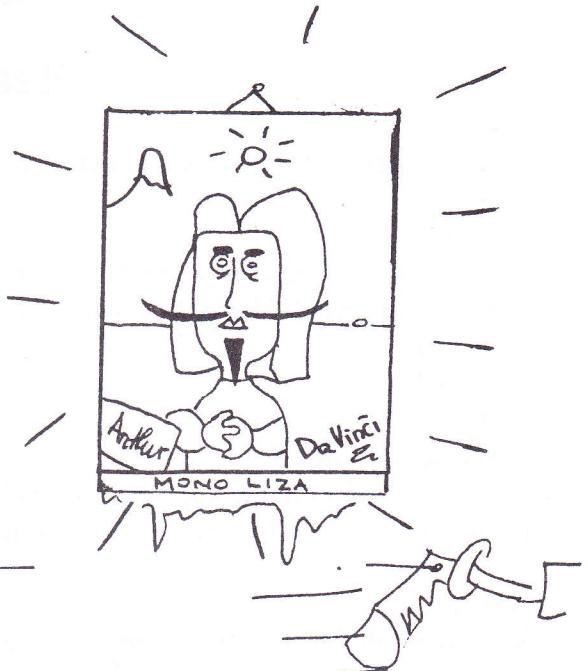
Sledi butasto sprenevdeanje nekaterih', ker niso sigurni, ali so njihovi »zalti« otroci tudi med delikventneži, ampak tle je tud' še OK. Tistim ki bi morali biti tam, jih tako ali tako ni, je pa tam moja mama, kateri razrednikove besede stopijo v glavo in potem meni teži doma, naj ne manjkam, tudi če sem bolna, pa čeprav se bila letos doma cele 3 dni. Ne vem, če se učitelji zavedajo, da moramo nekateri s starši potem doma dejansko živeti v istih prostorih, ampak tle še dokaj vse OK.

Sledijo govorilne ure, kjer se ti pa profesor malo zasmili, kar je definitvno za nas OK. Pride do njega zgrožena mama, ki ji mulc, doma naklada, da ga ima dotični na piki in ga ne mara. Najbrž se mulo ne zaveda, da mamica pristopi k profesorju z dobesednim navedkom. Jasno, ker profesor niti ne ve, kdo je ta Mihec, s čigar mamico se pogovarja, pač le modro prikimava in zanika, da bi karkoli imel proti njenemu otročkui, predvsem zato, ker si sploh ne predstavlja, kdo to je, dejstva da je njen domnevno nadpovprečni sinko le eden od 60 dijakov, ki jih mora profesor prenašati vsak dan, pa prizadeti mamici pač ne moreš reči kar v obraz, ampak tle bi lahko še bilo OK. No inker profesor nekako in s težavo pomiri mamico, se naslednji dan le pozanima, kdo je ta tip, čigar mamica ga je »nadlegovala« prejšnji večer do 19 30, tako da je zamudil Dnevnik na Gajba TV, na POP TV in še na nacionalki. No in ko deteta odkrije, mu gre jasno tip sedaj res naživce (ker se ob vsakem pogledu nanj spomni na histerično mamico) in ga zares dobi na piko, vidiš, tle pa ni več OK! E, pa smo tam: za vse probeleme in krivičnosti, so krivi starši, nastradamo pa mi (ampak OK, tako pač je)!

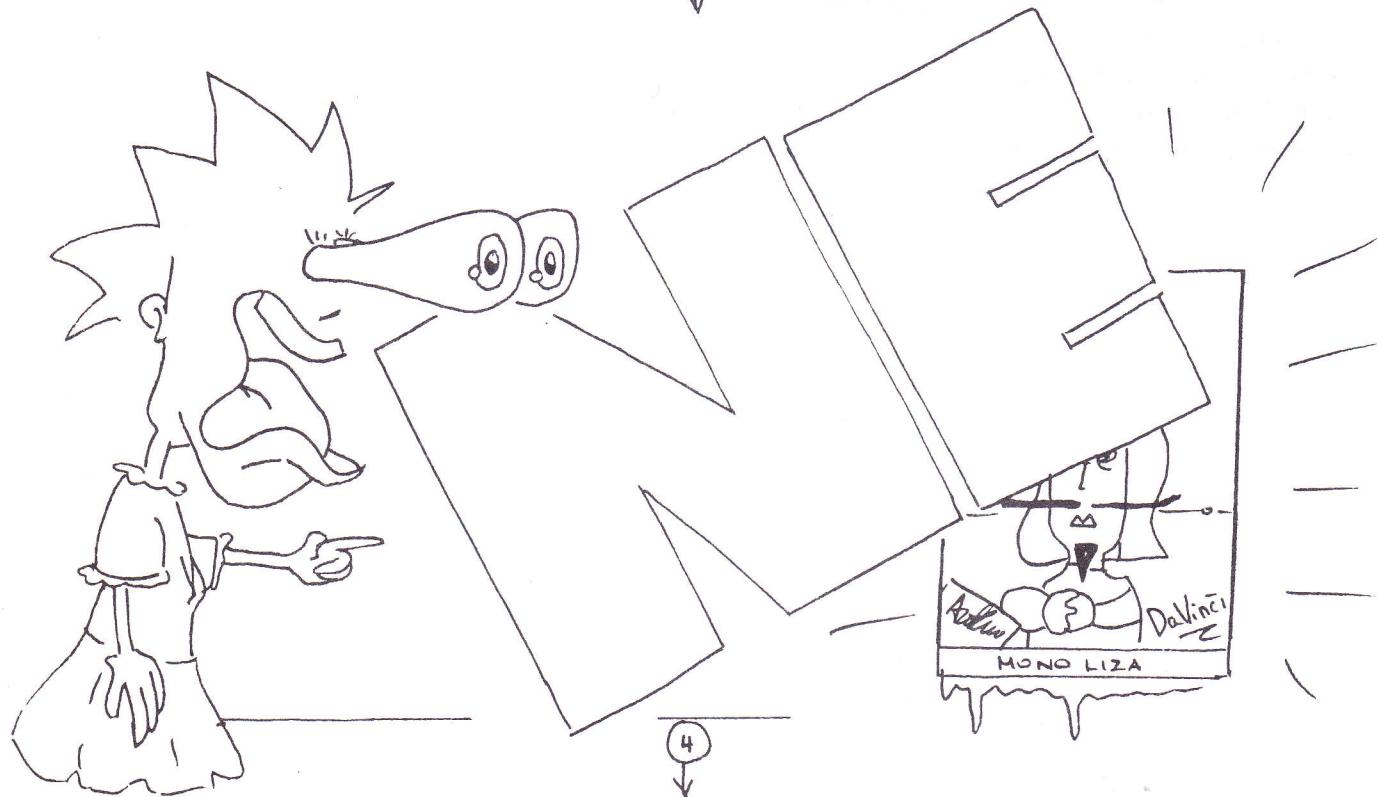
Sestra od Johinjya Brava

LIKOVNA Vs ARTHUR

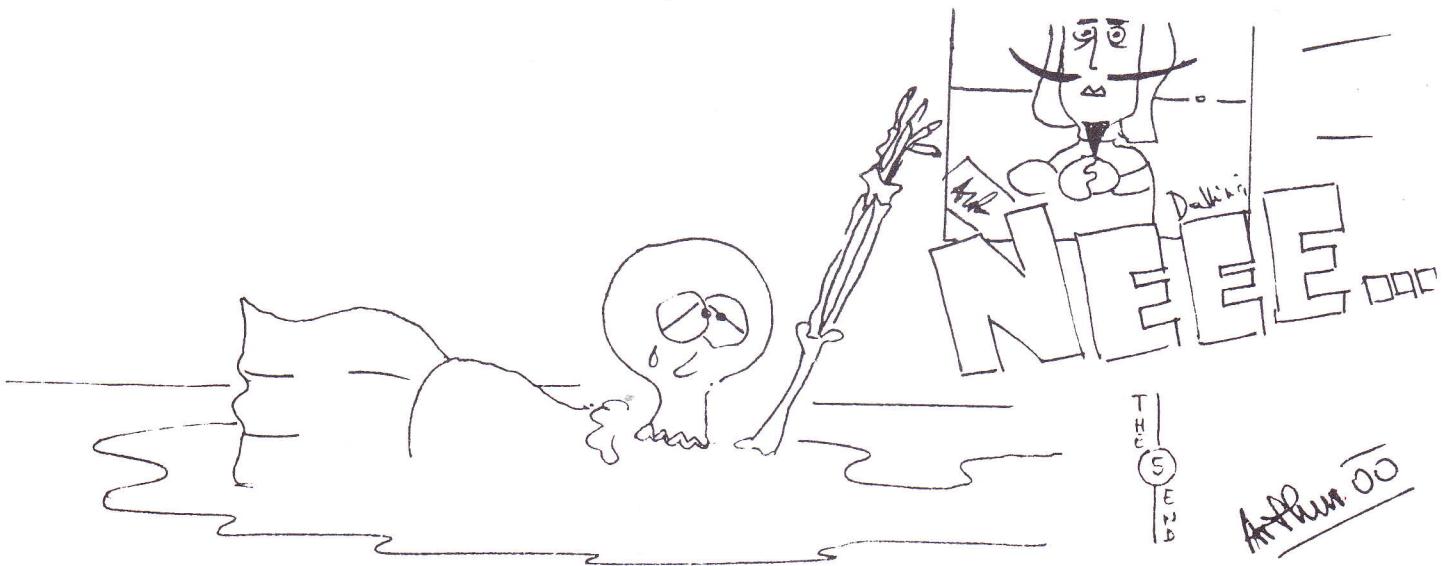

3

4

THE
SEND

Arthur '00

Ml^ođika

Heavy Kofi

#: Ponedeljek zjutraj je in kavni avtomat se pokvaril. Kaj je vzrok ovkare?!!

%: Hrček.

#: Hrček?!!

%: Da, veste naši kavni avtomati so topli, zato tam živijo kavni hrčki. V naše avtome moramo zaot dajati Heavy Kofi (mešanica šnopsa, tequille, vodke in navadne kave) od katere hrčki guznejo.

#: Hevy Kofi?!!

%: Da.

#: Kje se pa to dobi?!!

%: Heavy Kofi ni moče kupiti v trgovinah. Kupi se jo lahko samo preko telefona (000-113) po ugodni ceni 9999,99 SIT za ml. Pokličite ZDAJ!!!! Vaš klic ni, OPA!, NI brezplačen.

Heavy Kofi:

Visoko alkoholno-kofeinski energijski napitek, ki vas zbudi, razvedri in sprosti. Heavy Kofi, vaši kavni avtomati in možgani bodo veseli.

Proizvajalec: Teo Scubi

Država proizvoda: Madžarska

Polni JEK Krško

Uvoznik za SLO: Kesh Hochem

AJA

Politicna kolumna (oz. What's goin on??)

Pozdrav v novi kolumni naše slavne Mladike. To naj bi(!) bil bolj resen del Mladike... :) V resnici je poln sarkazma in cinizma...

Ehhh.... Kje začeti?? Na začetku! Torej, lahko bi pisal o največjih problemih vesolja, kot je izvolitev Bajuka, novih pokvarjenih igrin svetovno znanem cirkusu z imenom parlament RS oz. novih aferah in podobnih pi***** slovenske politične (?!!) scene. Ampak ne bom! Kot priden otrok globalizacije bom pisal o svetovnem dogajanju! Kaj se je torej dogajalo po svetu v nedavni preteklosti? Kar veliko.

Najbolj pogosto ime v časopisih prejšnjega leta (Kosovo) ni več tako pogosto... Očitno je zdaj vsem lepo (oz. nikomur). Kar se mene tiče, je Kosovo bilo in ostalo samo naslednji korak Združenih Držav k hegemoniji nad celotnim Balkanom (Zakaj?? Lepote balkana? Blizu... Nenagradno vprašanje: od kod je najlažje izstreliti jedrsko konico srednjega dosega proti Moskvi?). Kako jim je to uspelo?? Poglejmo stanje na Balkanu v letu 2000. Slovenija komaj čaka da prileti v NATO, hrvari so tudi blizu, Bosna je tako ali tako pod oblastjo KFORA, Kosovo tudi, zdaj samo še Črna Gora in na koncu vzrok (mar res?) vseh vojn, Srbija. Zdaj, po 10 letih, ko pogledamo nazaj in se vprašamo, kdo je edini zmagovalec vseh(!!!) balkanskih vojn, naletimo na eno samo ime... (Namig: kdo ima raketne sisteme na Kosovu, kdo gradi vojaško letališče zraven Prištine in zblizevanje s katero državo je »glavni cilj vseh politik na balkanu«...). No ja... Ampak najbolj demokratična država na svetu pa kaj takega že ne bi naredila... Ali???

Drugi »frajerji« (rusi) kar niso mogli prenašati uspešne kampanje NATOa in so se spravili nad svoje balkance - čečene... Rezultat? Bravo, rusi! Prav nič ne zaostajate za Američani! (ja, tudi vi ste pobili stotine in izselili desetisoče)

Kitajci so kar malo žalostni ob takšni demonstraciji moči in se ne morejo upreti skušnjavi, da bi tudi oni porabili malce starih zalog streliva (beri: Tajvan in njegova samostojnost bosta v roku 2 let preteklost).

Ampak to ni nič! Edini, ki na tem planetu mislijo zares so indijci in pakistanci. Če se še oni začnejo igrati z nuklearnimi raketami... PA PA planet...

Kaj pa sosečina? Kaj naj rečem... Evropejci smo bebcii!!! Mi smo krivi, da ti norci vladajo svetu! Če le ne bi vsi skrbeli za svoje interese in čimvišji BDP, če le ne bi gledali, kako zaj***** soseda in ko bi se vsaj enkrat združili! Ne, namesto tega postaja Evropa, edina celina z neprekinjeno civilizacijo že 3000 let, postranska stvar v pogovorih velesil (pijanih rusov in omejenih američanov)! Ampak, kdaj bomo to uvideli??? Kaže, da bo moralno preteči še velikooooo vode pod savskim mostom... Avstrija je bila samo prva v vrsti. Zdaj prihajajo nacionalisti na oblast še v Italiji, Francija je ZELO blizu, angleži so tako ali tako razred zase. No ja... Razmere le niso tako slabe... Najbrž...

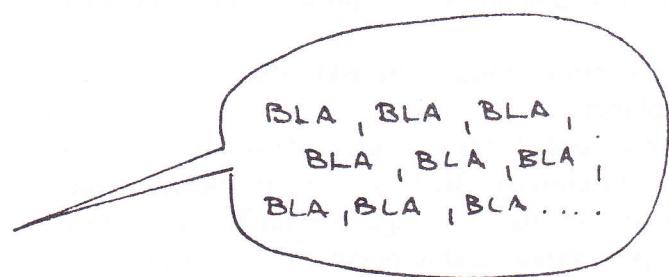
Soca Vs Arthur

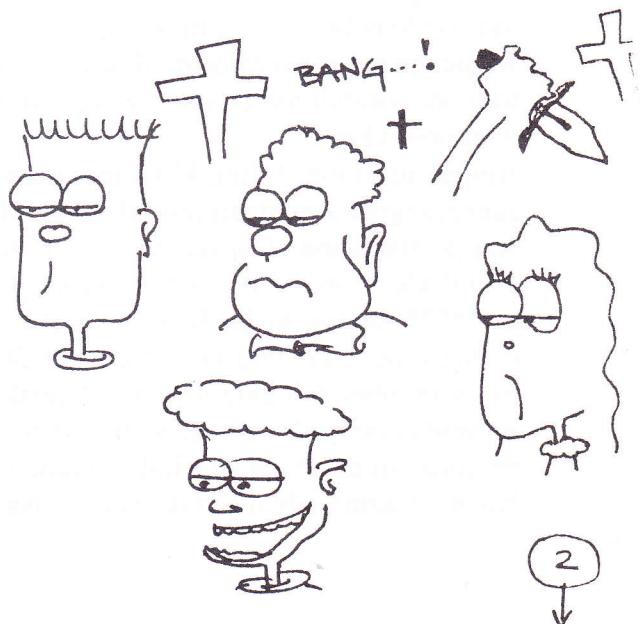
BLA , BLA , BLA ,
BLA , BLA , BLA ,
BLA , BLA , BLA , ...

① ↓

BLA , BLA , BLA ,
BLA , BLA , BLA ,
BLA , BLA , BLA , ...

② ↓

BLA , BLA , BLA ,
BLA , BLA , BLA ,
BLA , BLA , BLA , ...

③

A, BLA, BLA, BLA, BLA
 LA, BLA, BLA, BLA, BLA
 LA BLAH, BLAH, BLAH, BLAH
 BLA, BLA, BLA, BLA
 BLA BLA, BLA, BLA, BLA
 BLA BLA, BLA, BLA, BLA

Arthur 99

ZMAGA...

THE
END 5

Glasbena scena

Freddie Mercury and The Queen

Njegovo pravo ime je Farookh Bulsara. Rojen je bil 5. Septembra 1946 na majhnem otoku v Zanzibarju. Ko je bil star 8 let je začel obiskovati šolo v Panchganiju. Tam so ga sošolci začeli klicati Freddie. Počasi so se vsi navadili na to ime (tudi starši). V šoli je bil dober učenec, izstopal je po svojih atletskih sposobnostih in po igranju klavirja. Sodeloval je tudi pri šolskem zboru. Hitro je začel nastopati pri raznih skupinah, večinoma je igral klavir. Kasneje se je šel šolat v Anglijo (priimek je spremenil v Mercury). Tam ga je njegov priatelj predstavil skupini "The Smile", ki sta jo sestavljala Brian May in Roger Taylor, kasneje se je pridružil še John Deacon in tako je nastala skupina Queen...

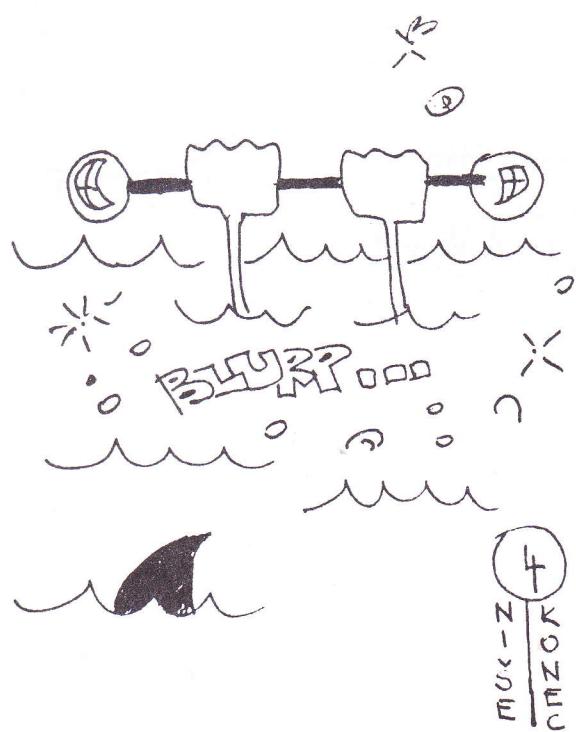
Freddie je bil neimenovani voditelj skupine: dal ji je ime, narisal je grb skupine, ki je sestavljen iz rojstnih znakov članov (devica za njega, dva leva za Briana in Johna ter rak za Rogerja)...

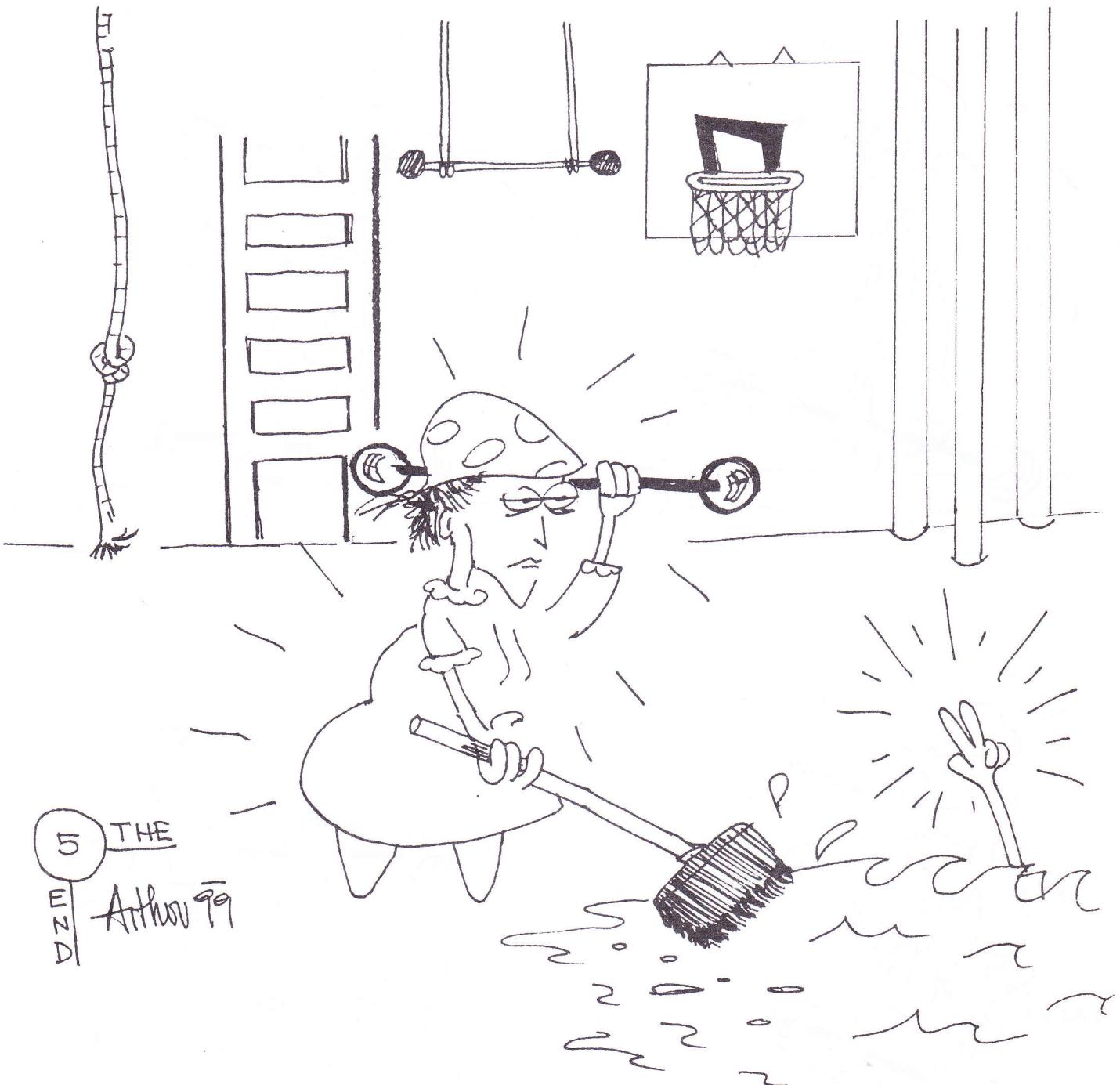
Napisal je tudi 1. veliki hit skupine: Killer Queen ter njihovo največjo uspešnico Bohemian Rhapsody. 7. oktobra 1979 se je Freddiju uresničila ena od največjih želj: zaplesal je v baletu. Občinstvo je bilo navdušeno. Leta 1980 pa je spremenil svoj videz: porezal si je lase in si pustil rasti brke. Dobival je pisma z britvicami, ki so ga prosila naj se pobrije. Toda Freddie je vztrajal. Aprila 1985 je izdal svoj 1. samostojni album: Mr. Bad Guy. 13. julija 1985 so Queen-i nastopili zraven veliko drugih rock-zvezd na koncertu Live Aid in vsi so se strinjali, da so Queen-i izstopali kot najboljši na tem dobrodelnem koncertu, ki ga je po celiem svetu spremljalo ok. milijarda ljudi. K temu je seveda pripomogel tudi Freddiejev izjemen nastop na odru.

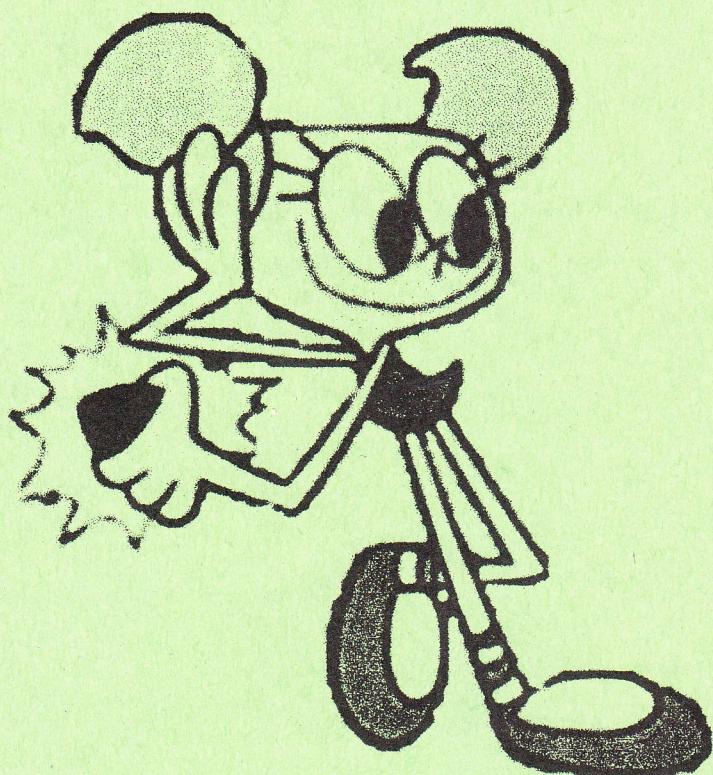
Aprila 1985 je Freddie izdal svoj 1. solo album: Mr. Bad Guy. 13. julij 1985 je bil za Freddija in za Queen poseben dan. Nastopili so na dobrodelnem koncertu v Wembleyu, zraven ostalih rock-zvezd. Po koncertu se je vsak novinar in vsa javnost strinjala, da so Queeni izstopali. S tem se je strinjal celo Elton John. Koncert je po celiem svetu spremljala milijarda ljudi. Seveda je k temu pripomogel tudi Freddiejev nastop na odru. Oktobra 1988 pa je Freddie posnel album z operno pevko Montserrat Caballe. Najbolj je izstopala pesem Barcelona, ki je tudi postala himna olimpijskih iger v Španiji 1992. 8. oktober 1991 je bil dan, ko je Freddie zadnjič nastopil na odru. Do tedaj je bil hudo bolan (imel je AIDS), toda ni hotel, da bi ljudje vedeli za to. Da je hudo bolan je svetu sporočil dan pred svojo smrtjo. Čeprav je bil na smrt bolan, je še vedno skladal pesmi, nastopal na koncertih, snemal videospote. Uspel mu je še tudi zadnji cilj: posnel je še 2 izjemno uspešna albuma s Queeni. Mnoge pesmi so postale velike uspešnice: Innuendo, Show must go on, Headlong, I want it all,... 24. novembra 1991 je Freddie mirno umrl v svojem domu. 20. aprila 1992 je bil koncert v njegovo čast v Wembleyju. Vseh 72.000 kart je bilo prodanih še pred naznanitvijo kdo bo sploh igral. Koncerta so se udeležili mnogi glasbeni zvezdniki kot so: Guns'n'Roses, Def Leppard, Metallica, David Bowie, Elton John, Lisa Stansfield, George Michael... Istega leta je izšel še Freddiejev samostojni album : The Freddie Mercury Album, na katerem je bila pesem Living on my own (na vrhovih svetovnih lestvic je bila 6 mesecev). Tudi preostali člani so se poslovili od Freddieja: s albumom Made in Heaven: Freddie je pred smrtno posnel vokale, ostali 3 člani pa so dodali glasbo. Na tem albumu lahko slišimo zadnje pesmi, ki jih je Freddie napisal in zapel.

O Freddiejevi popularnosti pa govori tudi to, da so njegov kip iz voska postavili tudi v največji muzej glasbenih zvezd Rock Circus, na Nizozemskem pa je bil ustanovljen center za zdravstvene raziskave pod imenom "Freddie Mercury".

TELA Vs ARTHUR

MLADIKA – ČASOPIS GIMNAZIJE LEDINA, LETO 1999/2000, ŠTEVILKA 3.

GLAVNA UREDNICA: BARBARA ŠVIGELJ;

ODGOVORNA UREDNICA: ANJA PODGORNIK;

TEHNIČNI UREDNIK: SINIŠA JANIĆ;

GRAFIČNA UREDNIKA: JURE ČUK IN PETER SLUGA;

SODELAVCI PRI TEJ ŠTEVILKI: ONI ŽE VEDO!!!

MENTORICA: PROF. NADJA GLIHA